

ved de industrielle Fag, medens denne angaar Forsikring for Død og Ulykke paa Søen i Fiskerifaget. I Ændringsforslagets, altsaa det ny Lovforslags, § 1 vil man se, at der her er inddraget ikke blot dem, som helt ernære sig ved Fiskeri, men ogsaa dem der delvis ernære sig ved Fiskeri, d. v. s. dem, der drive Fiskeri mere eller mindre som et Bierhverv, men dog saaledes, at det bliver deres Næringsvej. Endvidere vil man se, at der er medtaget ikke blot Forsikring for Ulykker under selve Fiskeriets Udøvelse, men ogsaa for Ulykker ved Fiskeridriften eller ved de Forhold, under hvilke denne foregaar. Det er de samme Ord, som anvendes i den store almindelige Ulykkesforsikringslov, og man har derved opnaaet, at Fiskeren er forsikret mod Død og Ulykestilfælde, ikke blot medens han udøver sit Fiskeri, men ogsaa paa Vejen dertil og paa Vejen derfra, medens han skyder sin Baad i Søen, og medens han trækker den op af Søen. Endvidere har Udvalget suppleret Bestemmelsen derhen, at derunder ogsaa skal medregnes Fiskerens frivillige Forsøg paa Redning af Menneskeliv paa Søen og Sejlads i Fiskerfartøjer uden for selve Fiskergerningen. Det er en temmelig betydelig Udvidelse, Lovforslaget har faaet ved denne Bestemmelse, men man synes, at det ikke er passende og kun lidt opmuntrende for Fiskerbefolkningen, naar Mænd, der under et optrækkende Stormvejr benytte Tiden til at redde deres Rødspættegarn, ere forsikrede og inde under denne Lov, medens de, der sejlede hen for at yde skibbrudne Folk deres Hjælp, kom uden for Loven derved, at de ikke passede deres Fiskeri. Vi have altsaa i Udvalget ikke betænkt os paa at sætte Reglen ind, som den er. Dernæst er der givet den Bestemmelse, at Sejlads i Fiskerfartøjer ogsaa uden for selve Ger-ningen skulde være inden for Lovens Omraade. Man har her været klar paa, at Loven derefter vil omfatte ikke alene de Tilfælde, hvor en Fisker sejlede for at udøve sit Fiskeri, naar han kom til eller fra det, men ogsaa de Tilfælde, hvor han benyttede sin Fiskerbaad til et eller andet, f. Eks. til Kapsejlads, som der jo affholdes ved Svendborg, Frederikshavn og andre Steder, idet man har ment, at det ogsaa var til Fiskeriets Fremme, naar de benyttede deres Baad til Kapsejlads og til at lære at tumle sig paa Søen. Derimod vil jo den Fisker, som er assureret og inde under denne Lov og Medlem af dette Assuranceselskab, ikke kunne nyde godt af Loven, hvis han omkommer f. Eks. ved

Transport af almindelige Varer i andre Baade end i Fiskerfartøjer. Hvis han f. Eks. under vanskelige Isforhold etablerer en Færgeforbindelse med sin Fiskerbaad, saa vil han være assureret, fordi han sejler i Fiskerbaad, men hvis han benytter Dampskib, Jagt eller noget andet, der ikke er Fiskerfartøj, vil han med det samme være uden for Lovens Omraade. Der er ellers ikke Anledning til videre Bemærkninger om denne § 1. At man har udelukket fra Forsikring de Ulykestilfælde, som Fiskerne selv med Forsæt eller med grov Uagtsomhed have hidført, er det samme, som man nu har gjort i den almindelige Ulykkesforsikringslov. I det oprindelige Forslag var der et andet Stykke til § 1, som lød saaledes: Naar Fiskeri drives hovedsagelig for anden Mands Regning, er Arbejdsgiveren forpligtet til at besørge sine Arbejdere indmeldte i ovennævnte Forening, altsaa i danske Fiskeres Ulykkesforsikringsforening. Man har ment, at denne Bestemmelse var noget streng, thi i Fiskerifaget er det saaledes, at man nemt i en snæver Vending kan komme til at optræde som Arbejdsgiver uden egentlig at have Midler til at klare de Følger, som deraf vilde kunne komme. Naar en Mand i en snæver Vending vinker en anden til sig og beder ham hjælpe sig i Baaden, som skal ud paa Søen, er der ikke Tid til hverken at tegne Forsikring eller det ene eller det andet. De sejle sammen og dele Fare sammen og deraf bliver Følgen, at den, som har assureret, faar Godtgørelse, naar han kommer til Skade, og hans efterlevende, hvis han dør, og den anden ikke. Men det at paalægge den Mand, som er Ejer af Baaden, men selv tager ud i et saadant Tilfælde, Ansvar for Følgerne af Ulykke, mener man vilde være for haardt; man er gaaet den Vej at tage andet Stykke af den oprindelige § 1 ud, vedrørende Medhjælp og Arbejdsgivernes Ansvar for Medhjælp, at indsætte en saadan Bestemmelse som en selvstændig § 2 i det ny Lovforslag og der begrænse Arbejdsgiverens Ansvar i en meget væsentlig Grad, idet man affatter Bestemmelsen saaledes: Er Fiskeren mod Vederlag antagen af en næringsdrivende, som ikke personlig til Stadighed er Deltager i Fiskeriets Udøvelse, til for hans Regning at fiske fra Fartøj, som ikke tilhører Fiskeren, men den paa-gældende næringsdrivende eller andre, skal den næringsdrivende anses som Fiskerens Arbejdsgiver, hvis Forpligtelse det er: enten at holde ham assureret eller ogsaa svare for Følgerne. Der stilles altsaa den